

Fader, forlad dem!

Luk.23.34: ”Men Jesus sagde: ”Fader, forlad dem, thi de ved ikke, hvad de gør.”

Sådan var den forbarmende frelsers sind!

Han, som befalede sine venner at elske deres fjender – Mat.5.44 og Luk.6.27,35 - Han var dem selv et strålende eksempel.

Han, som havde sagt: ”Dersom nogen giver dig et salg på din højre kind, da vend ham også den anden til. Han gjorde det selv, da man piskede Ham og naglede Ham til korset. Mat.5.39

Og det samme sind giver Han alle sine venner.

Fil.2.5: ”Det samme sindelag være i jer, som også var i Kristus Jesus.”

1.Pet.4.1: ”Da nu Kristus har lidt i kødet, skal også I væbne jer med det samme sind.”

Rom.12.2: ”Og skik jer ikke lige med denne verden, men vær forvandlede ved sindets fornyelse, så I må skønne, hvad der er Guds vilje, det gode og velbehagelige og fuldkomne.”

Fil.4.5: ”Jeres milde sind være kendt af alle mennesker. Herren er nær.”

Se, det er kristendommens kraft! Det er Guds riges sejr! Vi møder dette sind hos den første martyr for Jesu Kristi tro.

Ap.g.7.60: ”Men han faldt på knæ og råbte med høj røst: Herre! Tilregn dem ikke denne synd! Og som han sagde dette, sov han hen.” (Stefanus)

Dette råbte han midt i sine pinsler. Mærkeligt nok, står der ikke at han døde, men at han sov hen.

Vi møder det også hos ham, der kalder sig for den ringeste af Herrens apostle. 1.Kor.15.9

Paulus havde af jøderne fem gange fået fyrre slag på nær ét. 2.Kor.11.24

Og dog skriver han:

Rom.9.3: ”Thi jeg kunne ønske selv at være bandlyst fra Kristus til bedste for mine brødre, mine frænder efter kødet.”

Er det ikke, som hørte man et ekko fra Frelserens: Fader, forlad dem?

Og det sind har lyst verden i møde fra tusinder martyrbål!

Kan Guds riges fjender også se det sindelag hos os?

Ellers lad os bede om, at Guds ånd må gøre det levende for os.